

se. Idcirco Exarchorum nomine, ut superius diximus, donati sunt, hoc est Primatum, seu Principum. Et quod reuera in harum Dioeceseon ordinario regimine præcipuam authoritatem habuerint, nullo negotio probatur ex Concilijs Nicæno primo, & Constantinopolitano primo. Nicænum quidem statuit non tantum Romano, Alexandrino & Antiocheno, seruandas esse antiquas consuetudines, sed & alijs Ecclesijs scilicet Metropolitanis: ut in editione Dionysij exigui, & Codice manuscripto apud eruditissimum

a Conc. Nicæn.
Can. 6.

Τὰ ἀρχαῖα ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις, τὰ ἐν αἰγυ-
πτῷ, καὶ ἐν ἀντιο-
χείᾳ, καὶ ἐν ἁλῶνι, καὶ
ἐν πανταπόλει &c.

Et paulo post,
καὶ ἐν ταῖς ἁλλαις
ἐπαρχίαις, τὰ πρεσ-
βυτέρων συνέδρια τῶν
ἐκκλησιῶν.

b Conc. Constan-
tinop. i. Car. 2.

τοῖς ἁγίοις διαικισ-
τοῖς ἐκκλησιῶν, τοῖς ἁγίοις
ἐπίσκοποις, καὶ τοῖς
ἐπίσκοποις ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

ἀλλὰ καὶ τὸν καὶ
τοῦτον, τὸν καὶ ἀντιο-
χείας ἐπίσκοπον τὸν
ἐν αἰγυπτῷ μόνον οἰ-
κονομεῖν. τὸν δὲ
ἀντιοχείας ἐπίσκο-
πον, καὶ ἀντιοχείας
ἐκκλησιῶν.

Iustellum asseruato legere est. Quæ autem fuerint Metropoles à Patriarchalibus sedibus distinctæ, explicat Concilium Constantinopolitanum generale primum dum hoc statuit. [Episcopi, qui extra Dioecesim sunt ad Ecclesias, quæ extra terminos eorum sunt, non accedant, neque confundant & permisceant Ecclesias: sed secundum regulas constitutas, Alexandria quidem Episcopus ea quæ sunt in Ægypto, tantum gubernet; Orientis autem Episcopi solius Orientis curam gerant, seruatis honoribus Primatus Ecclesiæ Antiochenæ, qui in regulis Nicænæ Synodi continentur. Sed & Asianæ Dioecesis Episcopi ea quæ sunt in Asia, & quæ ad Asianam tantummodo Dioecesim pertinent, gubernent. Ponti autem Episcopi Ponticæ tantum Dioecesis habeant curam: Thraciæ verò, ipsius tantummodo Thraciæ.]

Viden quomodo solius Orientis Episcopi primatum Antiocheno Patriarchæ in ordinaria huiusce Regionis administratione tribuere ex hoc decreto tenerentur: necnon quomodo ad solos Asiæ & Ponti Episcopos harum Dioeceseon regimen ordinarium spectaret. Verba ita perspicua sunt ut lucem addere quasi superfluum sit: addam tamen ideo Euagrius ius Patriarchicum Ephesino Episcopo vsque ad Concilium Chalcedonense tribuere, quod de rebus ordinariis per Asiam ad modum Patriarchæ iudicaret statueretque. Addam nec alia ratione Ephesium, Cæsariensemque Antistites Concilia vocasse, Episcopos ordinasse, pluraque alia Patriarcharum munia per suum Exarchatum obijisse. Vnde & Patriarcharum nomen ipsi aliquando Exarchi sortiti sunt: imo & alij Metropolitanæ, cum iisdem iuribus uti cœperunt, quæ admodum apud Socratem legitur, qui varios Patriarchas dinumerans, Antiochenum soli Orienti, quatenus ab Asia & Ponto distinguitur, temporibus Conc. Constant. 1. præfuisse scribit. [Ponticæ, inquit, Dioecesis Patriarchatus Helladio Cæsareæ Cappadociæ post Basilium Episcopo: Gregorio Nyssæ (hæc est vrbs etiam Cappadociæ) fratri Basilij: & Otreio Melitinæ, quæ est in Armenia, contigit. Patriarchatum item Asianum Amphilocheus Episcopus Iconij, & Optimus Antiochiæ Pisidiæ sortito capiunt. Ægypti Dioecesis Timotheo Alexandriæ Episcopo tribuitur. Ecclesiarum denique versus Orientem Dioecesim iidem Episcopi qui antea, Pelagius scilicet Episcopus Laodiceæ, & Diodorus Tarsi obtinent: honoris prærogatiua Ecclesiæ Antiochenæ reseruata, quam Meletio tum præfenti tribuerunt.]

Nec aliud huius eximie authoritatis Exarchorum argumentum omittam repetere, nimirum quod adhuc post Patriarchæ Constantinopolitani institutionem, ad ipsos non minus quam ad Patriarcham liberum esset appellare, quando cum prouinciæ Metropolitanæ cuiquam clerico lis erat, ut in actis Concilij Chalcedonensis dicitur. Si enim adhuc eo tempore, quo cæterorum Orientis Antistitum dignitas noui Patriarchæ splendore quasi extincta fuit,

talem